

– som i dag – i et takstkatalog, der afspejler de faktiske omkostninger forbundet med afholdelse af uddannelsen. Samtidig med indplaceringen i et takstkatalog fastsættes størrelsen af det offentlige tilskud til uddannelsen (taxameter). Den resterende del af udgifterne forbundet med afholdelse af uddannelse skal afholdes af deltagerne i form af deltagerbetaling. Deltagerbetalingen udgør forskellen mellem taksten (den faktiske udgift) og taxameteret (det offentlige tilskud). Dog vil der blive mulighed for, at deltagerbetalingen kan svinge fra skole til skole inden for et udsvingsbånd, jf. tabellen om prisfastsættelse af deltagerbetaling i 1996-2000 under afsnit VII.

Fællesudgifterne deles op i tre elementer. Bygningerne skal finansieres af en ramme (som hidtil). Bygningsudgifter omfatter husleje, prioriteter og skatter. Derudover finansieres fællesudgifterne med et grundtilskud og et driftstaxameter. Grundtilskuddet, der omfatter grundomkostninger til ledelse og administration, er parallelt til det tilskud, der gælder for Undervisningsministeriets institutioner. Driftstaxameteret skal finansiere de fællesudgifter, som ikke dækkes af rammefinansieringen (bygningssamme og drifttilskud). Dette gælder f.eks. den øvrige administration, vedligeholdelse og varme.

Ændringerne i økonomistyringen muliggør frit optag på uddannelserne bortset fra Træningsskolens arbejdsmarkedsuddannelser.

Det frie optag er en ret for skolerne til at fastlægge optagelsestallet inden for de målgrupper, der er omfattet af loven og under hensyn til kapaciteten. Det understreges, at der med det frie optag ikke er tale om et løvbundet krav på at blive optaget på uddannelserne.

V. Rådsstrukturen

Der er behov for en forenkling af rådsstrukturen bl.a. under hensyn til de ændrede opgaver arbejdsmarkedets parter får under den ny økonomistyring.

Ved AMU-ændringen i 1994 blev der oprettet 4 erhvervsområdeudvalg, hvis primære opgave var at godkende uddannelsernes indhold og beslutte om anvendelse af de bevillingsrammer, som udvalgene fik stillet til rådighed til at købe uddannelser på uddannelsesstederne.

Den sidstnævnte funktion bortfalder med forslaget. De midler, som udvalgene råder over i dag, vil i fremtiden gå direkte til skolerne i form af taxameter-tilskud.

Godkendelserne af uddannelserne i erhvervsområdeudvalgene inden for erhvervsområderne skulle have medvirket til nedbrydning af faggrænser, bedre fordelinger ud fra erhvervsområdernes samlede be-

hov og fremme koordination til områdernes grunduddannelsesindsats. Erhvervsområdeudvalgene har primært løst opgaverne med anvendelse af midlerne og i mindre grad løftet opgaven med at se de faglige områder i en større helhed. Med fjernelse af det økonomiske ansvar, vil der ikke være væsentlige grunde, der taler for at opretholde udvalgene.

Det overordnede uddannelsespolitiske ansvar herunder ansvaret for godkendelse af relevante og nye uddannelser varetages af Uddannelsesrådet, der samtidig fastlægger de uddannelsespolitiske målsætninger. Det er forudsat, at mere konkrete behandlinger, som f.eks. indstillinger om uddannelsesinstitutioners – udover AMU-centre og erhvervsskoler – og privates godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser og godkendelse af planer m.v., kan behandles i arbejdsudvalg under Uddannelsesrådet. Disse udvalg vil kunne bestå af medlemmer fra de organisationer, der er repræsenteret i rådet og kan nedsættes i det omfang, Uddannelsesrådet føler behov herfor.

Parterne i Uddannelsesrådet vil fortsat bevare den væsentligste indflydelse på arbejdsmarkedsuddannelserne.

Som følge af en forventet øget tilgang fra det offentlige område, er Uddannelsesrådet foreslået ændret således at Dansk Arbejdsgiverforenings repræsentation reduceres fra 6 til 5 medlemmer, og de offentlige arbejdsgiveres repræsentation øges fra 1 til 2 medlemmer.

Den samlede struktur foreslås nu at være en struktur bestående af Uddannelsesrådet og efteruddannelsesudvalg.

Efteruddannelsesudvalgenes primære opgaver vil – som i dag – være at udvikle uddannelser. Andre opgaver som f.eks. visitation og godkendelse af lærere til at undervise på AMU-centrene flyttes til uddannelsesstederne som følge af det frie optag.

For at sikre at der altid udvikles de nødvendige uddannelsesplaner, er det fastsat, at efteruddannelsesudvalgene kan pålægges at udvikle planer inden for et eller flere bestemte områder inden for en bestemt tidsfrist. Sker det ikke, kan arbejdsministeren selv udvikle og godkende planerne.

Det er hensigten at tilstøbe tilpasning i antallet af efteruddannelsesudvalg. Der er i dag 56. Tilpasningen forventes at kunne ske gennem økonomiske incitamenter, og gennem arbejdsministerens henstilling til udvalgene.

Endelig foreslås Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelse m.v. nedlagt. Udvalgets opgaver bør inden for de kompetencegivende forløb indgå i den øvrige udvalgsstruktur, således at indsatsen for ledige og beskæftigede overvejes og behandles i